

2009. május 6., szerda

Az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód ***I

P6_TA(2009)0364

Az Európai Parlament 2009. május 6-i jogalkotási állásfoglalása az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló és a 86/613/EGK irányelvet hatályon kívül helyező európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD))

(2010/C 212 E/44)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0636),
  - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 141. cikkének (3) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0341/2008),
  - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0258/2009),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. május 6., szerda

P6_TC1-COD(2008)0192

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. május 6-án került elfogadásra az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 141. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ||,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ biztosítja az önálló vállalkozói tevékenységet folytató, valamint az ilyen tevékenységhez hozzájáruló férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének tagállami végrehajtását. Az önálló vállalkozók és a segítő házasársak vonatkozásában a 86/613/EGK irányelv nem bizonyult eredményesnek és hatályát felül kell vizsgálni, mivel a nemi alapon történő megkülönböztetés és zaklatás nemcsak a szerződéses munkaviszonyban állók esetében fordul elő. Az átláthatóság érdekében a 86/613/EK irányelv helyébe ez a rendelet lép.
- (2) A Bizottság a *nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2006. március 1-i ütemtervében (2006–2010)* ⁽⁵⁾ bejelentette, hogy a nemek közötti egyenlőség szabályozásának javítása érdekében felülvizsgálja a nemek közötti egyenlőségről szóló hatályos uniós jogszabályokat, amelyek nem kerültek be a 2005-ben átdolgozott jogszabályok közé, annak érdekében, hogy azokat adott esetben naprakészé tegye, korszerűsítse és átdolgozza. A 86/613/EGK irányelv nem került az átdolgozásra.
- (3) A nőknek és a férfiaknak a munkahelyteremtésben, a növekedésben és a társadalmi kohézióban elfoglalt kiegyensúlyozott szerepéről szóló 2007. december 5–6-i tanácsi következtetésekben ⁽⁶⁾ a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy mérlegelje a 86/613/EGK tanácsi irányelv szükség esetén való felülvizsgálatát az önálló vállalkozók és az őket segítő házasársak anyasággal és apasággal kapcsolatos jogainak biztosítása érdekében.
- (4) Az Európai Parlament következetesen arra szólította fel a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 86/613/EGK irányelvet, különösen **a női önálló vállalkozók anyasága védelmének megerősítése és a mezőgazdaság, a kézművesség, a kereskedelem, a kis- és középvállalkozások területén, illetve a szabadfoglalkozásúként** tevékenykedő, segítő házasársak helyzetének javítása érdekében.

⁽¹⁾ 2009. március 24-i véleménye (a HL-ben még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C ...

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 6-i álláspontja.

⁽⁴⁾ HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

⁽⁵⁾ COM(2006)0092.

⁽⁶⁾ SOC 385 sz. dokumentum.

2009. május 6., szerda

- (5) *Az önálló vállalkozói tevékenységet folytatóknak segítséget nyújtó házastársak helyzetéről szóló 1997. február 21-i állásfoglalásában* ⁽¹⁾ az Európai Parlament javasolta a *segítő házastársak kötelező nyilvántartásba vételét, hogy ne legyenek továbbra is láthatatlan munkavállalók, illetve javasolta, hogy a tagállamok legyenek kötelesek lehetővé tenni a segítő házastársak számára az önálló vállalkozók betegbiztosítást, illetve rokkantsági és nyugdíjellátást nyújtó biztosítási rendszereihez való csatlakozást.*
- (6) A Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában c. közleményében ⁽²⁾ a Bizottság megerősítette a fellépés szükségességét a vállalkozói tevékenység területén a nemek között mutatkozó aránytalanság leküzdése, valamint a családi és szakmai élet összeegyeztetése érdekében.
- (7) Már számos, az önálló vállalkozói tevékenységre vonatkozó jogi eszköz áll rendelkezésre az egyenlő bánásmód elvének érvényesítésére, elsősorban a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ és a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ (átdolgozott szöveg). Ez az irányelv ezért nem vonatkozik azokra a területekre, amelyek más irányelv hatálya alá tartoznak.
- (8) Az irányelvet az önálló vállalkozó és a segítő házastársak esetében kell alkalmazni, mivel mindketten részt vesznek a vállalkozás tevékenységeiben.
- (9) *A kisegítő házastársaknak egyértelmű szakmai státuszt kell teremteni és meg kell határozni jogait.*
- (10) Az irányelv nem alkalmazandó a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét megvalósító más irányelvek, elsősorban a *nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról* szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó területekre. A 2004/113/EK irányelv 5. cikke továbbra is alkalmazandó a biztosítási szerződések és az ezzel összefüggő pénzügyi szolgáltatások esetében.
- (11) A nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetés megakadályozása érdekében ez az irányelv vonatkozik mind a közvetlen, mind a közvetett megkülönböztetésre. A zaklatás és a szexuális zaklatás megkülönböztetésnek minősül, ennek megfelelően meg kell tiltani.
- (12) A Szerződés 141. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak bizonyos előnyöket nyújtó intézkedéseket annak érdekében, hogy az alulreprezentált nem számára az önálló vállalkozói tevékenység folytatását megkönnyítsék, vagy hogy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy kiegyenlítsék. Elvben az egyenlőség gyakorlati megvalósítására irányuló, **pozitív akciók formájában véghezvitt ezen** intézkedések nem sérthetik a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód jogi elvét.
- (13) Az önálló vállalkozás területén az egyenlő bánásmód elvének alkalmazása azt jelenti, hogy nem történhet megkülönböztetés a vállalkozás vagy az önálló vállalkozói tevékenység bármely más formájának létrehozása, **irányítása**, eszközökkel való ellátása és bővítése terén.
- (14) Biztosítani kell, hogy ne történhessen családi állapot alapján történő megkülönböztetés a házastársak vagy a nemzeti jog által elismert élettársak közös vállalkozásának létrehozására vonatkozó feltételek esetén. **Ezen irányelv alkalmazásában a „családi állapot” és a „családi vállalkozás” fogalmak az Európai Bíróság vonatkozó ítéleteinek figyelembevételével értelmezendők, melyek elismerik az élettársi kapcsolatokat.**

⁽¹⁾ HL C 85., 1997.3.17., 186. o.

⁽²⁾ COM(2008)0412.

⁽³⁾ HL L 6., 1979.1.10., 24. o.

⁽⁴⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁵⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

2009. május 6., szerda

- (15) A segítő házastársaknak, a családi vállalkozáshoz nyújtott hozzájárulásukra tekintettel jogosultságot kellene biztosítani arra, hogy az önálló vállalkozóval legalább azonos szintű védelemben részesüljenek, az önálló vállalkozókra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett. A tagállamokat fel kell kérni, hogy hozzák meg a megfelelő intézkedéseket e választás lehetővé tétele érdekében. **A segítő házastársak számára nyújtott védelem szintjének arányosnak kellene lennie** azzal, hogy az érintett személy milyen mértékben vesz részt a családi **vállalkozásban az önálló vállalkozó által folytatott tevékenységekben.**
- (16) A gyermeket váró önálló vállalkozók és segítő házastársak gazdasági és fizikai sebezhetősége szükségessé teszi, hogy megadják számukra a szülési szabadság jogát; a szülési szabadság egy részét kötelezőnek kell tekinteni. A tagállamok az ezen irányelvben előírt minimális követelmények betartása esetén továbbra is megtartják arra irányuló hatáskörüket, hogy meghatározzák a hozzájárulások és a kifizetések szintjét. Az önálló vállalkozók és a segítő házastársak különleges helyzetének figyelembe vétele érdekében biztosítani kell számukra az arra irányuló választás lehetőségét, hogy igénybe kívánják-e venni a szülési szabadságot.
- (17) Az önálló vállalkozói tevékenység sajátosságainak figyelembe vétele érdekében nők esetében az önálló vállalkozók és a segítő házastársak számára lehetőség szerint **||** biztosítani **kell**, a pénzügyi juttatáson **felül**, a szülési szabadság időtartamára biztosított ideiglenes **helyettesítést.**
- (18) A jóléti rendszerek hatékonyságának és eredményességének növelése – jobb ösztönzőkkel, hatékonyabb igazgatással és értékeléssel, valamint a kiadási programok rangsorolásával – alapvető fontosságúvá vált az európai szociális modellek hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságának biztosításához. **■**
- (19) Azon személyek számára, akik nemi hovatartozásuk miatt hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el, biztosítani kell a jogi védelem megfelelő eszközeit. A hatékonyabb védelem biztosításához az egyesületeket, szervezeteket és egyéb jogi személyeket fel kell jogosítani arra, hogy – amennyiben a tagállamok úgy határoznak – részt vehessenek az eljárásokban az áldozat nevében vagy érdekében, a bíróság előtti képviseletre és védelemre vonatkozó eljárás nemzeti szabályainak sérelme nélkül.
- (20) **Az önálló vállalkozók és segítő házastársuk** nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetéssel szembeni védelmét meg kell erősíteni az egyes tagállamokban olyan **szerv ||** létrehozása által, amelyek hatásköre kiterjed a megkülönböztetéssel összefüggő problémák elemzésére, a lehetséges megoldások tanulmányozására és az áldozatoknak biztosított konkrét segítségnyújtásra. **■**
- (21) Mivel a tervezett intézkedés **célját** – azaz a megkülönböztetéssel szembeni magas szintű közös védelem valamennyi tagállamra kiterjedő biztosítását – a tagállamok nem tudják kellő mértékben megvalósítani, és a cél közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó **célok** eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A rendelet tárgya és hatálya

- (1) Ez az irányelv jogi keretet biztosít az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő alkalmazása érdekében az önálló vállalkozóként tevékenykedő vagy az ilyen tevékenységben közreműködő férfiak és nők vonatkozásában azokon a területeken, amelyekre a 2006/54/EGK és a 79/7/EGK irányelvek hatálya nem terjed ki.
- (2) Az irányelv hatálya az önálló vállalkozókra és a segítő házastársakra terjed ki.
- (3) A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtása tekintetében továbbra is a 2004/113/EK irányelv az irányadó.

2009. május 6., szerda

2. cikk

Meghatározások

|| Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „önálló vállalkozó”: mindazok, akik a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett, saját számlájukra folytatnak jövedelemszerző tevékenységet, ideértve a mezőgazdasági gazdálkodókat, a szellemi szabadfoglalkozásúakat, **a kézműveseket, a kereskedőket és a kis- és középvállalkozókat is;**
- b) „segítő házastárs”: az önálló vállalkozó házastársa vagy a nemzeti jog által elismert élettársa, aki nem alkalmazott vagy üzleti partner, és aki rendszeresen, a nemzeti jog által meghatározott feltételek mellett vesz részt az önálló vállalkozó személy tevékenységében, és vele azonos vagy kiegészítő feladatokat lát el;
- c) „közvetlen megkülönböztetés”: ha egy személlyel szemben neme miatt kevésbé kedvezően járnak el, mint ahogyan egy másik személlyel szemben hasonló helyzetben eljárnak, eljártak vagy eljárának;
- d) „közvetett megkülönböztetés”: ha egy látszólag semleges rendelkezés, feltétel vagy gyakorlat az egyik nemhez tartozó személyeket a másik nemhez tartozó személyekhez képest hátrányosan érint, kivéve ha ez a rendelkezés, feltétel vagy gyakorlat jogszerű céllal objektív módon igazolható, továbbá e cél megvalósításának eszközei megfelelőek és szükségesek;
- e) „zaklatás”: ha egy személy nemével kapcsolatos nemkívánatos magatartásra kerül sor olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát, és amely megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt;
- f) „szexuális zaklatás”: szexuális természetű, nemkívánatos magatartás minden formája, amely szóbeli, nem szavakkal történő vagy fizikai módon valósul meg, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát és különösen amennyiben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt.

3. cikk

Családi vállalkozások

A tagállamok biztosítják, hogy ne történhessen családi állapot alapján történő megkülönböztetés a házastársak vagy a nemzeti jog által elismert élettársak közös vállalkozásának létrehozására vonatkozó feltételek esetén. A házastársak és a nemzeti jogban elismert élettársak által létrehozott valamennyi közös vállalkozást „családi vállalkozásként” kell elismerni. Az élettársi kapcsolatok elismerése az Európai Közösségek Bírósága vonatkozó ítéletein alapul.

4. cikk

Az egyenlő bánásmód elve

- (1) Az egyenlő bánásmód elve azt jelenti, hogy semmilyen nemi megkülönböztetés nem állhat fenn, sem közvetlenül, sem közvetetten, különös tekintettel a családi állapotra és a családi jogállásra történő hivatkozással a következő területeken: valamely vállalkozás létrehozása, **irányítása**, eszközökkel való ellátása vagy bővítése, illetve bármilyen formájú önálló vállalkozói tevékenység megkezdése vagy bővítése.
- (2) A zaklatás és a szexuális zaklatás nemi alapon történő megkülönböztetésnek minősül, ennek megfelelően meg kell tiltani. Az a tény, hogy egy személy visszautasítja az ilyen magatartást, vagy túri azt, nem használható fel az adott személyt érintő döntés alapjául.
- (3) A személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetésre való felszólítás is megkülönböztetésnek minősül.

2009. május 6., szerda

5. cikk

Pozitív intézkedések

A nők és férfiak közötti teljes egyenlőség gyakorlati megvalósításának biztosítása céljából az egyenlő bánásmód elve nem akadályoz meg egyetlen tagállamot sem olyan különleges intézkedések fenntartásában és elfogadásában, amelyek nemi hovatartozáson alapuló hátrányok kiküszöbölésére és ellensúlyozására irányulnak, **például a nők vállalkozói tevékenységének előmozdítása céljából.**

6. cikk

Vállalat alapítása

A tagállamok – a bizonyos tevékenységek gyakorlására vonatkozó, különös, mindkét nemre egyaránt érvényes feltételek sérelme nélkül – megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a házastársak **közötti** vagy a nemzeti jog által elismert élettársak közötti cégalapítás feltételei ne legyenek kedvezőtlenebbek, mint az egyéb személyek esetében alkalmazandó feltételek.

7. cikk

A segítő házastárs és az élettárs szociális védelme

A tagállamok *meghosszabbítják* a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a segítő házastársak és **élettársak** az önálló vállalkozóval legalább azonos szintű védelemben **részesüljenek**, az önálló vállalkozókra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett. **Amennyiben adott tagállam jogszabályai nem teszik kötelezővé a juttatások e kiterjesztését, azt a segítő házastárs, illetve élettárs kérelmére kell megadni.**

Ezek az intézkedések garantálják a segítő házastársak független csatlakozását az önálló vállalkozók számára betegbiztosítást, valamint rokkantsági és nyugdíjellátást nyújtó szociális biztonsági rendszerekhez, feltéve, hogy az önálló vállalkozókkal megegyező módon fizetnek járulékokat ezeknek a rendszereknek, még ha lehetőséget is kapnak arra, hogy járulékaikat átalányalapon számítsák ki.

A segítő házastársak társadalombiztosítási járulékaiknak működési költségként az adóból levonhatóknak kellene lenniük, éppen úgy, mint a házastársnak ténylegesen juttatott javadalmazásnak, azzal a kettős feltétellel, hogy a szolgáltatásokat megfelelően teljesítették, illetve hogy az ilyen szolgáltatások esetében szokásos javadalmazásról van szó.

8. cikk

Szülési szabadság

(1) A tagállamok meghosszabbítják a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az önálló vállalkozó nők és a segítő házastársak **egyéni szükségleteiknek megfelelő** időtartamú szülési szabadságban részesüljenek. **A szülési szabadság hossza a választásuktól függ, feltéve hogy a teljes időtartam nem haladja meg a 92/85/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾előírtakat.**

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett személyek élhessenek az e cikkben elismert jogaikkal, a tagállamoknak intézkedéseket kell foganatosítaniuk annak biztosítására, hogy a szülési szabadság alatt az érintett személyek megfelelő juttatást kapjanak.

(3) A (2) bekezdésben említett juttatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha legalább azzal egyenértékű jövedelmet biztosít, amelyet az érintett munkavállaló tevékenységének egészségi okokból történő megszakítása esetén kapna, egyéb esetben pedig, ha megegyezik egy tetszőleges, nemzeti jogszabályok szerint meghatározott megfelelő juttatás szintjével, a nemzeti jogszabályokban esetlegesen meghatározott maximális összeghatárig, **amely összeghatár nem adhat okot semminemű megkülönböztetésre.**

(1) HL L 348., 1992.11.28., 1. o.

2009. május 6., szerda

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy nők esetében az önálló vállalkozók és a segítő házastársak a (2) bekezdésben említett juttatáson **kívül** lehetőség szerint hozzáférjenek az ideiglenes helyettesítést biztosító vagy bármely meglévő nemzeti szociális szolgáltatásokhoz.

9. cikk

A segítő házastársak munkájának elismerése

A tagállamok megvizsgálják, hogy milyen feltételek mellett lehet támogatni a segítő házastársak által végzett munka elismerését, és e vizsgálat fényében megteszik az ilyen elismerés támogatására alkalmas intézkedéseket.

10. cikk

Jogvédelem

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden személy, akit saját állítása szerint az egyenlő bánásmód elvének be nem tartása miatt sérelem vagy kár ért, az ebből az irányelvből eredő igényeit **ténylegesen** bírói vagy közigazgatási úton – a tagállamok által szükségesnek vélt esetben akár békéltető eljárás útján is – érvényesíthesse annak a viszonynak a megszűnte után is, amelyben a megkülönböztetés állítólagosan történt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok az egyesületek, szervezetek vagy egyéb jogi személyek, amelyeknek a nemzeti jog által szabályozott kritériumokkal összhangban törvényes érdekükben áll az ebben az irányelvben előírt rendelkezések betartásának biztosítása, a sértett személy nevében vagy támogatójaként, annak beleegyezésével részt vehessenek az ebből az irányelvből eredő kötelezettségek érvényesítéséért folytatott bírósági vagy közigazgatási eljárásban.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat a nemzeti jogszabályokat, amelyek az egyenlő bánásmód elve tekintetében az eljárás megindításának határidejét szabályozzák.

11. cikk

Kártérítés vagy jóvátétel

A tagállamok nemzeti jogrendszerük keretében meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyekkel valós és tényleges kártérítés, illetve jóvátétel biztosítható – a tagállamok döntése alapján – a jelen irányelv értelmében megkülönböztetést elszenvedő személy részére az őt ért veszteségért vagy kárért; az ilyen kártérítés vagy jóvátétel visszatartó erejű és arányos az elszenvedett kárral. Ilyen kártérítés vagy jóvátétel esetében nem állapítható meg előzetes maximális összeg.

12. cikk

Az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületek

(1) A tagállamok kijelölnék egy vagy több olyan **szervet**, illetve megteszik az ezek létrehozásához szükséges intézkedéseket, amelyek minden személy számára elősegítik, elemzik, ellenőrzik és támogatják az egyenlő, nemi alapon történő megkülönböztetéstől mentes bánásmódot. Ezek a **szervek** akár az emberi jogok vagy az egyének jogainak védelmére vagy az egyenlő bánásmód elvének végrehajtásának biztosítására nemzeti szinten hivatott intézmények részét is képezhetik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett **szerv** hatásköre kiterjedjen a következőkre:

a) az áldozatok és a 10. cikk (2) bekezdésében említett egyesületek, szervezetek vagy más jogi személyek jogainak sérelme nélkül önálló segítség nyújtása a megkülönböztetés áldozatainak a megkülönböztetés miatti panaszaik érvényesítése során;

b) független vizsgálatok elvégzése a megkülönböztetés tárgyában;

2009. május 6., szerda

c) független jelentések kiadása és javaslattétel bármely kérdésben, amely összefügg az ilyen megkülönböztetéssel;

d) *a rendelkezésre álló információk megfelelő szinten történő kicserélése a hasonló jellegű európai testületekkel, például a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével.*

13. cikk

A nemek közötti esélyegyenlőség elvének általános érvényesítése a különböző politikákban

A tagállamok ténylegesen figyelembe veszik a férfiak és nők közötti egyenlőség célját az ezen irányelvben említett területekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, politikák és tevékenységek kialakítása és végrehajtása során.

14. cikk

Tájékoztatás

A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személyeket a tagállam egész területén megfelelő eszközök, **többek között az internet** segítségével tájékoztatják az ezen irányelv alapján hozott rendelkezésekről, valamint a már hatályos, vonatkozó rendelkezésekről.

15. cikk

A védelem mértéke

Ezen irányelv végrehajtása semmilyen körülmények között nem jelenthet jogalapot az irányelv hatálya alá tartozó területeken a hátrányos megkülönböztetés elleni védelemnek a tagállamok által már elért szintjéhez képest történő csökkentéséhez.

16. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatban minden rendelkezésre álló információt közölnék a Bizottsággal *legkésőbb ...-ig* (*).

A Bizottság *legkésőbb ...-ig* (**) összefoglaló jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára. Amennyiben szükséges, a beszámolóhoz a közösségi fellépésre vonatkozó javaslatok is mellékelhetők.

(2) A bizottsági jelentés figyelembe veszi az érdekeltek szempontjait.

17. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb ...-ig (***) *felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását, és adott esetben javaslatot tesz a szükséges módosításokra.*

(*) *Négy évvel* ezen irányelv elfogadását követően.

(**) *Öt évvel* ezen irányelv elfogadását követően.

(***) *Hat évvel* ezen irányelv elfogadását követően.

2009. május 6., szerda

18. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ... (*) -ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) **|| Amennyiben különös nehézségek indokoltá teszik**, a tagállamok számára **az ezen irányelvnek** való megfelelés érdekében **|| a határidő ...-ig (**)** meghosszabbítható.

(3) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

19. cikk

Minimumkövetelmények

A tagállamok bevezethetnek, vagy fenntarthatnak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbbek az egyenlő bánásmód elvének védelme szempontjából, mint azok, amelyeket ez az irányelv állapít meg.

20. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 86/613/EGK irányelv ... (*) -val/vel hatályát veszti.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

22. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ||,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Az ezen irányelv elfogadását követő két év.

(**) Az ezen irányelv elfogadását követő **három** év.